

JEŽÍŠOVA MATKA MARIE

Kázání ze soboty 3.12.2016 – br. Radomír Jonczy

(Lk 1,46-55)

S blížícími se vánocemi znovu ožívá vzpomínka na Ježíšovu matku Marii. My protestanti ji nemáme moc rádi. Leckterá postava Bible nám slouží jako vzor, ale o ní raději mlčíme. A máme k tomu svůj důvod. V průběhu křesťanských dějin se jí dostalo tak výsadního postavení, že zastínila samotného Krista. Může však Marie za to, co s ní udělali křesťané? Určitě ne!!! Rád bych proto dnes protestantské tabu týkající se její osoby porušil. Šlo přece o ženu, která přivedla na svět Spasitele a byla to úžasná žena. Na formování Ježíšovy osobnosti musela mít veliký vliv.

María zpívala Magnificat

Vraťme se však k biblickému textu, který zde děti četly před chvílí. Ta slova zazněla z Mariiných úst ve chvíli, kdy jí její příbuzná Alžběta ujistila, že setkání s andělem Gabrielem, který ji oznámil, že na svět přivede Mesiáše, nebylo iluzí. Jde o chvalozpěv, kterému se už od pradávna říká „Magnificat“. Maria totiž v latinském překladu Bible zpívá: „*Magnificat anima mea dominum*“ (Velebí má duše Pána). Magnificat je portrétem Mariiny duše. Díky němu můžeme pochopit, jaká byla, jak smýšlela a čím ovlivnila Ježíšovu osobnost.

Marie byla duše citlivá

Zbožné izraelské ženy dlouhá staletí toužily po tom, aby mohly světu darovat Mesiáše. Marii se onen sen splnil. Své emoce, radost i vděčnost vtělila do písně, která začala výbuchem radosti: „*Můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli.*“ To, že na Boží zjevení zareagovala zpěvem, je dokladem toho, že byla duší citlivou a poetickou. Emoce jsou nepostradatelnou součástí křesťanské víry. Bez nich se víra proměňuje v nudný, bezduchý soubor intelektuálních dogmat.

V časopise „*Moje psychologie*“ jsem se dočetl, že děti už v lůně matky vnímají okolní zvuky. Je prokazatelné, že si hudbu, kterou zaslechli v prenatálním věku, pamatují po narození stejně, jako hlas a melodii jazyka svých rodičů. Hudba ovlivňuje vývoj dítěte před narozením i po něm. Stimuluje mozek dítěte, má vliv na jeho pozitivní myšlení, zlepšuje interakci mezi dítětem a rodiči a má potenciál k emocionálnímu rozvoji dítěte.

Když Marie zpívala magnificat, byl Ježíš u toho. A určitě mu zpívala i potom, když se narodil a vyrůstal. V židovské tradici byl zpěv důležitou součástí života i bohoslužeb. Kdo ví? Třeba právě Mariin zpěv přispěl k tomu, že z Ježíše vyrůstal inteligentní, citlivý a pozitivně laděný člověk.

Marie byla písmák

Zpívala sice emotivně, ale magnificat v jejím podání v žádném případě nebyl jen náboženským blouzněním, či romantickým sněním bez obsahu. Byl poetickým zpracováním starozákonních textů.

Judaismus Ježíšovy doby kladl veliký důraz na výuku dětí memorováním biblických textů. Magnificat je dokladem toho, že takovým drilem prošla i Marie. Je utkána z vláken biblických textů, které Maria od dětství znala.

Také Ježíš se ve své dospělosti neustále opakoval své „Psáno jest.“ Jsem přesvědčen o tom, že mu starozákonní texty, které z paměti citoval, do mysli ještě v raném věku vstúpila jeho matka.

Marie byla adventistka

Hospodinovo slovo nejen memorovala, ale také reflektovala. Evangelista Lukáš píše, že *vše co zažila při narození Ježíše, uchovávala ve svém srdci a nepřestávala o tom přemýšlet* (Lk 2,19).

Z Magnificatu je znát, že Marie inklinovala k apokalyptickému teologickému směru, který byl v tehdejší židovstvu hodně rozšířen. Od mládí očekávala brzký příchod Mesiáše. Věřila, že *pyšní budou rozptýleni, mocní svrženi z trůnu a poníženi budou povýšeni. Sázela na to, že se Mesiáš zastane chudých, kteří budou již brzy nasyceni dobrými věcmi...*

Víra ve slavný příchod Syna člověka byla také jedním z hlavních pilířů učení Mariina syna. Troufnu si tvrdit, že na počátku všeho stála maminka, která svému synovi o tom, co považovala za důležité, zpívala a vyprávěla.

Marie byla pokorná služebnice

V Magnificatu zpívá: *„Můj duch jáás v Bohu, mém spasiteli, že shlédl na svou nepatrnou služebnici v jejím ponížení.“* Postřehli jste tu pokoru? Anděl ji oznámil, že brzy porodí Spasitele a ona se nepřestala podívat tomu, že právě ona, obyčejná dívka z pohrdaného Nazaretu měla být poctěna tak vznešeným posláním. Možná právě proto si ji Bůh vyvolil. Bez pokory je totiž člověk v Božím díle nepoužitelný.

Uplynula tři desetiletí a na židovské scéně se objevil muž, který svým posluchačům říkal: *„Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce a naleznete odpočnutí svým duším.“* (Mt 11,28) Myslím, že prvním člověkem, od kterého se Ježíš učil pokoře, byla jeho maminka Marie. Její pokora ji však nezabavila zdravého sebevědomí. V magnificatu zpívá: *„Hle, od této chvíle budou mne blahoslovit všechna pokolení!“*. Věděla však, že blahoslavená bude jen díky Hospodinu, který se k ní sklonil.

Marie přijala svůj kříž

Život Marie byl náročný. Svůj kříž však přijala a nesla. Od úleku, že se má stát matkou Mesiáše, až do chvíle, *kdy její duši proniknul meč*, který ji už při Ježíšově obřizce v chrámu prorokoval staříčkový prorok Simeon. (Lk 2,35)

V Hospodina však nepřestala doufat ani ve chvíli, když svého syna držela na Golgotě v náručí mrtvého. Všem porozuměla až po jeho vzkříšení. Byla totiž u toho, když na učenáky v horní místnosti v Jeruzalémě o letnicích sestoupil Duch svatý (Sk 1,14).

Kříž musel přijmout i Ježíš. O pochopení této myšlenky musel hned po svém křtu bojovat čtyřicet dnů a nocí na poušti (Lk 4,1). A ještě těsně před smrtí se v zahradě Getsemany úpěnlivě modlil: *„Otče, chceš li, odejmi tento kalich ode mne.“* (Mt 22,42) Nakonec jej však přijal a stal se Spasitelem. Pravděpodobně se tak stalo i díky výchově a modlitbám matky, která byla citlivá, znala Písmo, žila nadějí, byla pokornou služebnicí Páně a akceptovala svůj kříž.

Nezbývá, než se modlit, aby tentýž Duch, jako kdysi Marii, zastínil i dnešní matky tak, aby v nich mohl přebývat a jejich prostřednictvím jednat sám Bůh; aby díky jeho milosti

a vlivu bohabojných rodičů mohli na této zemi vyrůstat lidé schopni stejně jako Ježíš splnit Bohem svěřené rodičovské poslání.